

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 627/2013-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. októbra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť J. J., D., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Rimavská Sobota v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Er 370/2009, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. J. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. apríla 2013 doručená sťažnosť J. J. (ďalej len „sťažovateľ“), z obsahu ktorej možno vyvodit', že ňou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Rimavská Sobota v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Er 370/2009.

Sťažnosť sťažovateľa v predloženom znení nespĺňala náležitosti predpísané v § 20 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd preto v prípise z 9. apríla 2013 poučil sťažovateľa, aké náležitosti musí sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy obsahovať, a vyzval ho, aby svoju sťažnosť v určenej lehote doplnil o chýbajúce náležitosti. Ústavný súd zároveň poučil sťažovateľa, že ak na výzvu v určenej lehote nezareaguje, resp. sťažnosť požadovaným spôsobom nedoplní, môže byť jeho sťažnosť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Sťažovateľ na výzvu ústavného súdu reagoval podaním 3. mája 2013, ktorým však svoju sťažnosť požadovaným spôsobom (napriek poučeniu ústavného súdu) nedoplnil.

V dňoch 13. a 14. júna 2013 boli ústavnému súdu doručené podania sťažovateľa, z obsahu ktorých sa dalo vyvodiť, že nimi uplatňuje námietku predpojatosti proti sudcovi Ladislavovi Oroszovi (ďalej len „sudca spravodajca“) vo veciach vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 13106/2013 a sp. zn. Rvp 13113/2013, ktoré mu boli pridelené ako sudcovi spravodajcovi. Po predchádzajúcom vyjadrení sudcu spravodajcu o námietke predpojatosti sťažovateľa rozhodol príslušný senát ústavného súdu uznesením sp. zn. I. ÚS 578/2013 z 11. septembra 2013 tak, že ho z prerokovania a rozhodovania veci vedenej pod sp. zn. Rvp 13106/2013 nevylúčil.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením

bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistil, že sťažnosť neobsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde, keďže sťažovateľ nepredložil ústavnému súdu splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom a ani nepreukázal, že podal Centru právnej pomoci písomnú žiadosť o poskytnutie právnej pomoci a určenie advokáta na účely jeho zastupovania v konaní pred ústavným súdom.

Sťažovateľ vo svojom podaní z 3. mája 2013 okrem iného uviedol, že *„CPP ma nemôže vo veci zastupovať, keď mi spôsobilo značnú škodu a s týmto CPP sa vedie naďalej súdne konanie – čo znamená že ani ja nemôžem požiadať CPP – aby mi ustanovilo zástupcu z radov advokátov - pretože vždy rozhodnutie CPP by bolo voči mojej osobe negatívne a CPP by urobilo všetko preto aby tento zástupca mi nebol ustanovený... v takýchto prípadoch musí sám samotný súd vo veci rozhodnúť ako výnimku - kde sa na danom základe môže ustanoviť právny zástupca z radov advokátov, takúto možnosť zákon pripúšťa... preto týmto žiadam Ústavný súd SR – Košice o udelenie výnimky a pridelenie advokáta zapísaného osobitného predpisu pre ochranu mojich záujmov... Mgr. A. L. – V...“.*

Ústavný súd v súlade so svojím ustáleným postupom v obdobných veciach považuje citovanú argumentáciu sťažovateľa za irelevantnú.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní konštatoval, že sťažnosť ani po predchádzajúcej výzve ústavného súdu neobsahuje všetky náležitosti predpísané zákonom o ústavnom súde napriek tomu, že sťažovateľ v nej poučil, aké náležitosti má obsahovať, a zároveň ho upozornil, že ak v určenej lehote sťažnosť požadovaným spôsobom nedoplní, môže byť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

Ústavný súd na tomto základe po predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. októbra 2013